

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ และการจัดสวัสดิภาพสัตว์
คำสำคัญ	การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ / การจัดสวัสดิภาพสัตว์
นักศึกษา	ร.ต.อ.หญิง ศศินันท์ แสงทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร.สมจิตต์ เซอร์ชันซี
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2566

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ ทั้งแนวความคิด มาตรการทางกฎหมายและบทลงโทษที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ โดยศึกษากฎหมายของประเทศไทยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เครือรัฐออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา เพื่อนำมาหาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงแก้ไข รวมถึง การพัฒนามาตรการทางกฎหมายของไทยในเรื่องการป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิภาพสัตว์ตามพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 มาตรา 22 และประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การจัดสวัสดิภาพฉบับต่าง ๆ ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศแล้ว พบว่ากฎหมายของต่างประเทศมีการกำหนดถึงสถานะการเป็นเจ้าของสัตว์ไว้ อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในประเทศญี่ปุ่นกำหนดให้เจ้าของสัตว์ต้องกระทำการเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสัตว์โดยการฝังไมโครชิพในสัตว์เพื่อให้ทราบว่าสัตว์อยู่ในครอบครองของบุคคลใด รวมทั้งผู้ซึ่งจะเลี้ยงสัตว์หรือสัตว์อันตรายจะต้องได้รับการอนุญาตและต้องติดตั้งอุปกรณ์ติดตามสัตว์นั้น เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายจากสัตว์นั้นด้วย หากมีการฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษจำคุกหรือโทษปรับตามที่กฎหมายกำหนด และในมาตรา 23 ที่กำหนดห้ามมิให้เจ้าของสัตว์ปล่อย ละทิ้ง หรือกระทำการใด ๆ ให้สัตว์พ้นจากการดูแลของคนโดยไม่มีเหตุอันสมควร ถึงแม้กฎหมายของประเทศไทยจะมีการบัญญัติในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน แต่บทลงโทษต่อเจ้าของสัตว์ผู้ซึ่งกระทำความผิด

นั้นมีเพียงแค่โทษปรับเท่านั้นทำให้ผู้กระทำความผิดอาจไม่เกรงกลัวได้รวมทั้งอาจปฏิเสธความเป็นเจ้าของสัตว์เมื่อไม่ให้ความคิดได้ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นเครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาแล้ว พบว่ากฎหมายต่างประเทศมีบทลงโทษเจ้าของสัตว์และผู้กระทำความผิดในการทารุณกรรมสัตว์ทั้งโทษจำคุกและโทษปรับไว้อย่างชัดเจนขึ้นกับจำนวนครั้งและความรุนแรงของการกระทำความผิด โดยโทษปรับและโทษจำคุกนั้นมีอัตราโทษที่รุนแรงกว่ากฎหมายของประเทศไทยหลายเท่าตัว จึงเป็นสาเหตุให้ต่างประเทศนั้นสามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรกำหนดให้มีมาตรการในการระบุดูเจ้าของสัตว์หรือผู้เลี้ยงสัตว์หรือผู้ครอบครองสัตว์ให้เป็นรูปธรรม โดยกำหนดให้มีการจดทะเบียนสัตว์หรือเจ้าของสัตว์เพิ่มเติมในมาตรา 22/1 โดยให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการ และเห็นควรให้มีบทบัญญัติเพิ่มเติมในมาตรา 23/1 เพื่อป้องปรามมิให้เจ้าของสัตว์ ปลอ่ย ละทิ้งหรือกระทำการใด ๆ ให้สัตว์นั้นอาจทำอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือเป็นอันตรายต่อสัตว์อื่น รวมทั้งเห็นควรให้เพิ่มบทลงโทษในมาตรา 32 สำหรับเจ้าของสัตว์ซึ่งไม่ปฏิบัติให้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับตั้งแต่ 40,000 บาท ถึง 100,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ เพื่อให้พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมสัตว์และการจัดสวัสดิภาพสัตว์ พ.ศ. 2557 ในหมวดการจัดสวัสดิภาพสัตว์และความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์มีความชัดเจนและสามารถนำมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

THEMATIC TITLE	LEGAL PROBLEMS RELATING TO ANIMAL CRUELTY PREVENTION AND ANIMAL WELFARE
KEYWORDS	ANIMAL CRUELTY PREVENTION / ANIMAL WELFARE
STUDENT	POL.CAPT. SASINAN SANGTHONG
THEMATIC ADVISOR	DR.SOMJIT SERSANSIE
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS CRIMINAL LAW AND CRIMINAL JUSTICE ADMINISTRATION
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2023

ABSTRACT

The objective of this study is to study the legal issues relating to animal cruelty prevention and animal welfare. In this study, the concepts, legal measures and penalties relating to animal cruelty and welfare in Thai laws have been studied and compared with those of foreign countries such as Japan, the United Kingdom, the Commonwealth of Australia and the United States of America in order to find an appropriate approach to improve, amend and develop proper legal measures on animal cruelty prevention and animal welfare in Thailand.

From the study, it is found that the animal welfare management under Section 22 of the Cruelty Prevention and Welfare of Animal Act B.E. 2557 (2014) (“Act”) and the notifications of the Ministry of Agriculture and Cooperatives regarding animal welfare management under this Act show that the animal ownership status is clearly defined in the laws of other developed countries, especially in Japanese law requiring an animal owner to implant microchip in his/her animal to identify the owner. In addition, the person who wants to keep an animal or a dangerous animal must obtain permission and must install the tracking device on his/her animal to prevent danger from that animal. Any person who violates such provisions shall be subject to imprisonment or a fine as required by law. Section 23 of the Cruelty Prevention and Welfare of Animal Act B.E. 2557 (2014) stipulates that the animal owner shall not release, abandon, or take any action to remove the animal from his/her care without justifiable reasons. Although Thai law

clearly contains such provisions, only small amount of fines are imposed on animal owner who violates the provisions. The offender may not be afraid of the penalty and may deny the animal ownership in order to avoid his/her guilt. Compared to the laws of the Commonwealth of Australia, Japan, the United Kingdom, and the United States of America, it has been found that the laws of these countries clearly specify the penalties for animal owner and offender of animal cruelty, both imprisonment and fines, depending on the number of incidents and the severity of the offense. Fines and imprisonment in these laws are much more severe compared to those in Thai laws. This results in more effective law enforcement of such other countries.

Therefore, the researcher is of the opinion that there should be a concrete measure to identify the animal owner or person who keeps or possesses animal by requiring the registration of animal or animal owner in Section 22/1. In this regard, the Minister shall prescribe the rules, procedures and conditions for implementation of this measure. There should be an additional provision in Section 23/1 to prevent the owner of an animal from abandoning or taking any action that may endanger the life, body, or property of a person or other animal. In addition, the penalty under Section 32 should be added for an animal owner who fails to comply with the provisions to be liable to imprisonment for a term not exceeding 1 year or a fine ranging from 40,000 baht to 100,000 baht, or both. This is to ensure more clarity, enforceability and effectiveness of the Cruelty Prevention and Welfare of Animal Act B.E. 2557 (2014) in terms of animal welfare and liability of animal owner.